

befäl och sakkunnig ledning bibringa de värnpliktige undervisning i skogsvård och skogsplantering.

Stockholm den 27 januari 1910.

Oscar N. Olsson. Cornelius Olsson. J. G:son Crafoord.

Ivan Svensson. A. P. Gustafsson. A. Magnusson.

S. J. Larsson. Gust. Månsson.

Nr 127.

Af herr **Olausson** m. fl., om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående statens öfvertagande af halfva kostnaden för underhåll af allmän väg, bro och färja på landet.

Under de senare åren ha uti motioner förslag framkommit till Riksdagen om att kostnaderna för väghållningsbesvärets utgörande på landet måtte af staten helt öfvertagas. Dessa motioner ha dock blifvit af Riksdagen afslagna. Efter frågans afgörande sistlidne års riksdag, vore ock det stora flertalet såväl inom riksdagen som i hela landet eniga om att tanken fallit för en längre följd af år.

Undertecknade, som ej kunna biträda den åsikten, att staten helt bör öfvertaga vägunderhållet på landet, men ändock anse, att det allt för ojämt tryckande och för municipalsambällena i synnerhet ganska kännbara väghållningsbesväret bör genom bidrag af statsmedel i större mån, än nu är förhållandet, utjämnas och underhållas, väckte vid förra årets riksdag motion om att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till att halfva kostnaden för underhållet af allmän

väg, bro och färja på landet borde öfvertagas af staten. Äfven denna motion afslogs af Riksdagen.

Med åberopande af hvad vi här samt till stöd för motionen nr 66 till 1909 års Riksdag anført, hemställes,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbete och för Riksdagen framlägga förslag till att halfva kostnaden för underhållet af allmän väg, bro och färja på landet må öfvertagas af staten.

Stockholm den 27 januari 1910.

Carl L. Olausson.

Cornelius Olsson.

Herman Andersson.

Nr 128.

Af herr **Olausson**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående fria resor å statens järnvägar för värnpliktige vid permission.

Jämlikt hvad i lag och författningar därom närmare finnes föreskrifvet, äger värnpliktig att färdas afgiftsfritt å statens järnvägar dels vid inryckning till tjänstgöring för resa från hemorten till den plats, där densamma skall fullgöras, dels ock efter avslutad tjänstgöring för resan från öfningsplatsen hem. Förenämnda förmån får dock icke åtnjutas utöfver ofvan angifna fall. Det ligger då närmast till hands att tänka på de fall, när den värnpliktige under den tid, han är inkallad för att fullgöra sin värnplikt, önskar besöka sitt hem. En sådan resa, som den värnpliktige företager efter att hafva erhållit permission därtill,